

РАЗИСНЕНИЕ.

Въ тажъ пѣсень исто видиме женидбѣ Нена съ Юджъ, Само-Вилжъ, какъ то видѣхме и женидбѣ Стоиановжъ съ Само-Дивжъ. Нѣ тукъ вѣкы женидба та Ненова не става съ измамжъ и издѣбанье, какъ то Стоианъ е сторилъ, нѣ съ обзалогъ, Нено да свири, а Юда та играе, и кои то повѣчъ врѣмя издържи, той да добые. Обзалога былъ за Ненжъ Юдина та най-малка дъштеря *Гелмаруда*, а за Юджъ, Ненова та руса глава, т. е. смъртъ та му! Нено добылъ и ся уженилъ съ *Гелмаруджъ*, нѣ тѣа, послѣ кату родила, побѣгнала пакъ по горы тѣ и планины тѣ, т. е. отишла въ Само-Дивишки си чинъ и животъ.

10.

ЖЕНИДБА ИВА ОТЪ МЕГЛЕНА, БЪЛГАРСКА ВОЙВОДА

Въ царствуваніе то царя Шимана.).*

Иво е посвѣршилъ надалекъ мома,
На далекъ преко слано море,
Преко слано море, града Бѣломѣтка.
Па се врати Иво, назадь си доходи,
Испрашта го него негова та тѣшта
На Ива говори съ рѣчы немилы:
Море зѣте мой, зѣте непознаты,
Кога дойдешъ тѣка по дъштерѣжъ моѣжъ,
Ты да доведишь тры хиляды свата,
Ако не доведешъ безчестенъ ште си идешъ!

* * *

Кога Иво дома скъркенъ си се врати,
Прѣчека го него, негова та майка
Ива како виде токъ си го позна,
Съ невесело лице, уфилено сърдце!
Добромъ дойде сынъ, што си невесело?

*) Таѣа пѣсень е обнародована въ 439^ы брой царьградскаго Вѣстника (1859), изпроводена, мыслиме, до редакциѣ тжъ отъ познатого Българина Юрдана Хаѣ. Костадинова. Тѣа е изпѣиана на Спасовъ день прѣдъ цѣлъ Прилѣпскы народъ отъ нѣкого си Спаса Георгиева.